

RUKE PODRŠKE

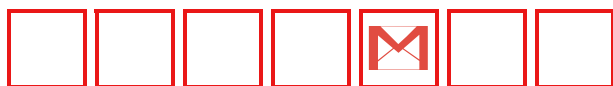

Neki donose namirnice i lijekove, neki knjige i bez njih je život na selu nezamisliv

Danijela Mlinac

🕒 16. studenoga 2025.

PODIJELI S PRIJATELJIMA!

Marija Kampić ima 83 godine i živi sama u Domankušu, malenom mjestu u općini Rovišće, selu koje poput mnogih nema ni trgovinu, a o drugim uslugama da se ni ne priča. Sama je već oko četiri desetljeća od kada joj je suprug preminuo dok mu je bilo samo 44 godine. Nju je stigla starost, a sa svakom godinom joj neke uobičajene aktivnosti postaju sve teže.

-Niti mogu do lijekova, niti mogu doktoru kada ne čujem, slabo razumijem – priča nam gospođa Marija.

Marija.

Lesnina katalog Akcija 01.12.

Vrijedi do 15. 12. 2025.

Promijeni lokaciju

Pevex katalog Akcija
27.11.-31.12.2025.

Vrijedi do 31. 12. 2025.

Diskont Stanić katalog Usus
Blagdanima 27.11.

Vrijedi do 14. 12. 2025.

Sadržaj osigurava: Njuškalo katalozi

No, najteže od svega pada joj samoća jer kako kaže, mladi danas ne drže do starih, a i starih je sve manje i daleko je to od zlatne dobi kako se starosti voli tepati.

Program koji starijima život znači

Za to da ne bude prepuštena sama sebi i svojoj tuzi brine **program Pomoći u kući starijim osobama** koji provodi Općina Rovišće. U njemu je posljednjih godinu i pol zaposlena **Darija Rodić** koja brine o šestero starijih i nemoćnih osoba u Domankušu, Kakincu i Predavcu među kojima i za Mariju Kampić. Nije to gospođi Dariji ništa neobično jer i prije programa je, kaže, priskočila u pomoć starijim susjedima. No, ovako je sustavnije, a ona im je ruka podrške.

-Ujutro kada dođem do njih ako treba nanese drva, po potrebi uključim perilicu za rublje jer neke bake ne znaju s njima, pometem, operem suđe kada treba. Pred blagdane se većinom peru prozori i zavjese, a ako treba korisnicima pomoći oko higijene pomognem i oko toga, većinom su pokretne, ali i u tome po potrebi uskočim, donesem im lijekove i namirnice – opisuje svoj posao Kampić.

AKTUALNO

SREDIŠNJA HR

BJELOVAR

SPORT

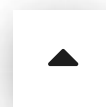
DOMOVINA

ŽIVOT

V

-Jako puno, kada je naša poljoprivreda umštena onda vam puno znači da imate redovita mjesečna primanja. Nisu to velika primanja, to je minimalac, ali imaš za režije i još ti ostane za osobne potrebe – kaže ta gerontodomaćica.

AKTUALNO

SREDIŠNJA HR

BJELOVAR

SPORT

DOMOVINA

ŽIVOT

V

Foto: privatni album

Za osobe u čije domove ulazi se, kaže, vezala, pa joj kada je na godišnjem odmoru nedostaju, a za korisnike nema dvojbe, bez tog programa bi ono što se mnogima podrazumijeva njima bilo teško dostupno.

-Da je nema bilo bi veliko zlo. Bila bih više gladna nego sita. Veliko zlo bi bilo, a nisam tako samo ja, svi stari i nemoćni su zaboravljeni i napušteni. Bolest žanje svoje, godine svoje i da nema te pomoći ja ne znam što bih i kako bih – opisuje stvarnost gospođa Kampić koja za Dariju Rodić ima samo riječi hvale.

Sličnu ili identičnu priču ispričali bi i ostali korisnici koji žive sami, a **domovi za starije za njih nisu opcija.**

-Oni sa svojim mirovinama ne mogu otići u dom, sve i da žele ne mogu. Imaju 200 ili 250 eura mirovine, eventualno 300 netko ima. U koji dom mogu otići? Uz to ne žele iz svojih kuća nikuda – ističe Rodić.

Kako je i sama iz Domankuša nije imala problema sa stjecanjem povjerenja osoba kojima dolazi, jedino ih je na početku, kaže, bilo strah da će tu uslugu morati platiti i da će im na to otići cijela skromna mirovina. No, kada su shvatili da je riječ o besplatnoj pomoći objeručke su to prihvatili pri čemu mnogima puno više od dostave namirnica i lijekova, čišćenja i unošenja drva znači društvo. Ona je njihova **spona sa svijetom.**

-Oni najviše vole razgovarati sa mnom i znaju mi reći 'sjedni, nemoj ništa raditi, samo da se podivanimo' jer oni su željni razgovora. To su ljudi koji su se naučili družiti, a sada ne mogu nikuda, ne mogu do susjeda, doma su sami, eventualno gledaju televiziju. Neki se ne znaju ni mobitelom služiti i jako im je teško. Čekaju me i ako se dogodi da slučajno malo zakasnim boje se da neću ni doći - **priča** Rodić i dodaje kako se korisnici već sada boje što će biti kada projekt završi i hoće li ostati sami.

Upravo toplina lijepe riječi, osmijeha i saznanje da netko za nju brine neprocjenjivi su za gospođu

AKTUALNO

SREDIŠNJA HR

BJELOVAR

SPORT

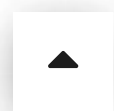
DOMOVINA

ŽIVOT

1

-kada kod mene na otmičaku nema otima riječi (parolji) moze se otiman ubiti nagledati guje sami, jesam se digla iz kreveta ili me nema – smireno pomalo surovu stvarnost iznosi Kapić.

AKTUALNO

SREDIŠNJA HR

BJELOVAR

SPORT

DOMOVINA

ŽIVOT

V

Foto: privatni album

Marija Kampić prihvatila je pomoć, no kod “stare garde” nekima je teško priznati da ne mogu sami, posebno je to teško muškarcima, pa Rodić poziva sve koji znaju stariju osobu kojoj je pomoć u kući potrebna da to jave.

-Imamo u selu ljudi, muškaraca koje ne žele pomoć iako im je prijeko potrebna jer ne mogu sami ni do dućana, a vjerojatno ima i onih koji ni ne znaju da imaju pravo, pa im pomozite, objasnite im – kaže Rodić.

Nada se da će se program nastaviti baš kao i oni kojima pomaže.

-Joj, samo da dragi Bog da da ona bude s menom i da me obilazi, donosi lijekove i da se ne osjećam da sam potpuno sama i odbačena – iznosi svoju najveću želju 83-godišnja Marija Kampić.

Knjižnica na kotačima

Kada mnoga sela nemaju ni liječnika, ni ljekarnu, pa ni trgovinu iluzorno je očekivati da će imati knjižnicu. Ili? U mnogim naseljima knjige dolaze do ljudi, a ne ljudi do knjiga zahvaljujući **Bibliobusu**. Tu neobičnu **knjižnicu na kotačima Narodna knjižnica Petar Preradović Bjelovar** ima još od šezdesetih godina prošlog stoljeća. Danas ima fond od oko 16 tisuća naslova od čega u Bibliobus stanu dvije do tri tisuće, a riječ je o živom fondu koji se uvijek kreće jer se ovisno o potrebama korisnika fond u samom vozilu konstantno mijenja.

Spremište knjiga Bibliobusa

Korisnika je oko 1.600, ali malo je onih odraslih.

-Imamo jednu umirovljenicu u Štefanju, bivšu ravnateljicu škole i jednog gospodina još iz Štefanja – kaže **knjižničarka Dražena Rajsž**.

Posadu bjelovarskog Bibliobusa uz Rajsž čini Igor Iveković koji je vozač, logistika, po potrebi i on izdaje knjige. Imaju pune ruke posla, radni dan provedu na cesti jer puno je stanica do kojih trebaju dovesti čaroliju pisane riječi i nove svjetove koje knjige nude.

-Dnevno obiđemo šest do sedam stanica, a imamo ih pedesetak. Kažem pedesetak jer na neka mjesta idemo dva puta, ujutro i u poslijepodnevnu smjenu – opisuje Rajsž.

Dražena Rajsž

Bjelovarska putujuća knjižnica **ide uglavnom u vrtiće i osnovne škole**. Prije 15 godina kada je Dražena Rajsž prvi put ušla u to malo carstvo knjiga na kotačima bilo je manje stanica i više vremena posvetiti se malim korisnicima.

-Uspjela sam tada u vrtićima nekada i čučnuti i djeci pročitati priču. Tako je i krenuo program “Teta, pročitaj i moju” jer bi se oni skupili oko mene i govorili ‘teta moju, teta moju’ i onda bih prelistala s njima, oni su meni pričali svoje doživljaje, čitali su oni meni i ja njima – kaže Rajsž.

No, iako je sada stanica više, a vremena nešto manje ni današnji mali korisnici nisu zakinuti pri čemu valja reći da Bibliobus nikako nije klasična knjižnica jer se knjige u njemu ne slažu po standardnim pravilima i signaturama nego po dostupnosti. Ističu se one koje su vezane uz to doba, a slažu se i po visini korisnika jer djeca u Bibliobus ulaze sama i biraju što će pročitati, pa je važno da slikovnice za najmlađe budu na dnu kako bi svi mogli vidjeti i doseći ono što žele.

AKTUALNO

SREDIŠNJA HR

BJELOVAR

SPORT

DOMOVINA

ŽIVOT

V

AKTUALNO

SREDIŠNJA HR

BJELOVAR

SPORT

DOMOVINA

ŽIVOT

V

Osim lektira, taj čarobni kombi od riječi donosi i druge knjige koje djecu zanimaju, **stripove, slikovnice, pa i društvene igre** koje učenici igraju na satu razrednika pri čemu učenik koji je igru posudio mora paziti da ju vrati sa svim dijelovima. Ništa od toga i takvog rada, ističe Rajszy, ne bi bilo moguće bez odgojiteljica i učiteljica u vrtićima i školama koje im pomažu. Uz to se zasebno kroz bibliobusnu službu provode radionice “Teta, pročitaj i moju”, “Otputujmo u priču” i “Učimo zajedno od 3 do 103” pri čemu posebno ističe radionicu “Otpujmo u priču” u kojoj školarci bruse govorništvo, vještinu koja je mnogima sve veći izazov.

-Djeca danas sve manje čitaju i govore i onda kolegica koristi i razglas, pa djeca na mikrofon govore da čuju svoj glas. Oni grade priču ili igraju igre samo da ih se potakne da čitaju i govore jer čitanje je osnova – ističe Rajszy.

Dokaz je to da je Bibliobus više od posudionice knjiga, on pokazuje djeci da ih se vidi i čuje, on odgaja buduće čitatelje, pa je stoga i članarina simbolična, iznosi svega tri eura. Raditi u njemu prava je avantura, već od pretrčavanja preko ceste s knjigama od skladišta do vozila, pa do vožnje u kojoj nerijetko i knjige popadaju s polica što je djeci uvijek zanimljivo kada se otvore vrata.

-Djeca se onda čude, što je bilo, ali događa se. Jednom nam je u starom busu i ormar pao, pa je lupio i po laptopu – prisjeća se zgoda i nezgoda knjižničarka.

Nije uvijek lako, ali zbog djece, njihovog osmijeha, zadovoljstva i sreće kada ih vide, intervjuja koji se njima žele raditi, crteža koje im nacrtaju zaborave i da su se smrzli i da nisu stigli jesti i da su umorni. Jedan događaj joj se posebno urezao u pamćenje.

tada još neku malu prezentaciju, nešto pročitala, pokazala i on je bio oduševljen time kako sam ja njima čitala i pokazivala knjige i morao mi je na samo reći svojim malim, nespretnim riječima, ali dao mi je do znanja da radim dobar posao. Kada mi je teško sjetim se toga i sve mi je super – kroz smijeh priča Rajsza i priznaje da sada ne bi svoju knjižnicu na kotačima zamijenila onom s četiri zida.

Dodatan razlog zbog kojeg voli svoj posao je što zna da rade dobru stvar.

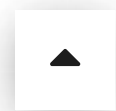
-Mislim da je doprinos jako velik. U današnje vrijeme plošnih informacija sve prebrzo prolazi, djeca ne mogu iskoristiti informacije koje im se stalno nude i zato mislim da je jako važno da drže papir, knjigu u rukama i da stvaraju svoju sliku i svoje mišljenje, da nauče razmišljati svojom glavicom, a ne da

žele priče, žele riječi, žele upregnuti maštu, samo im to treba omogućiti, a kroz ovakve programe svima se barem u tom dijelu pružaju podjednake mogućnosti.

Članak je dio projekta "Vrišteća tišina praznih sela"

Ovaj članak je objavljen uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije iz Programa poticanja novinarske izvrsnosti.

PODIJELI S PRIJATELJIMA!

VRIŠTEĆA TIŠINA PRAZNIH SELA

AKTUALNO

POKUŠAJTE JU ZADRŽATI

TRAŽI SE! Nestala kujica Kira, vlasnici mole za pomoć

PRIČE, OBIČAJI, USPOMENE

Pređa nama je noć kada nas obilazi zaštitnik djece i siromaha: Zašto je i dan danas Sveti Nikola toliko obožavan?

PRVACI DRŽAVE

A Oscar za najboljeg ide... Oni su osvojili titulu koja se pamti, a evo zašto je to fantastična

IMA KOGA DOMA?

Neobična gošća banula na vrata obiteljske kuće na sjeveru grada

FACEBOOK

INSTAGRAM

YOUTUBE

KONTAKT

O NAMA

Klikni.hr je news portal koji vam svakodnevno donosi svježe vijesti iz središnje Hrvatske. Uživajte u čitanju.

PRATITE NAS

2024. © Klikni.news / Sva prava pridržana. / WEB **PEPERIT**

